

destronament m. Acció de
 destronar. El destronament
del II

destronpanar v.tr. Salvar (un ob-
 stacle) amb un salt.

destrassar v.tr. Desatrassar

destronar v.tr. Desposseir de la
 sobirania; fig. desposseir de la pre-
 eminenència.

destrucció f. Acció de destruir, l'e-
 fecte. La destrucció de Jerusalem.

destruïble adj. Que es pot des-
 truir